

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **Ing. J. K.**, bytom v S. R. ul. č. X., zastúpeného JUDr. Milanom Rollom, advokátom so sídlom v Bratislave, Švabinského ul. č. 13, proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova č. 8, o výšku výsluhového dôchodku, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. mája 2011, č. k. 4S/205/2010-46, v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. mája 2011, č. k. 4S/205/2010-46, v napadnutej časti **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného z 29. marca 2010 číslo KaVSÚ-5-20-2/2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 303,81 € do rúk jeho právneho zástupcu žalobcu JUDr. Milana Rolla, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 6. mája 2011, č. k. 4S/205/2010-46, zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 9 464,30 € s úrokom 6 % od 1. novembra 2005 a 226,41 € s úrokom 9 % od 21. augusta 2009. Súčasne zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného z 29. marca 2010, číslo KaVSÚ-5-20-2/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava zo 7. augusta 2009, číslo VÚSZ-X/11-OVZ o znížení výsluhového dôchodku žalobcu podľa § 123 ods. 2 písm. a), § 39, v spojení s § 105 ods. 6 a 9 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov“) od 1. novembra 2005 na sumu 994 € (po prepočte 29 945 Sk) mesačne. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd považoval žalobu za nedôvodnú, a preto ju podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. Podľa jeho názoru žalovaný dostatočne zistil skutkový stav veci, napadnuté rozhodnutie obsahovalo podrobné popísanie skutočností, ktoré tvorili podklad rozhodnutia správneho orgánu, žalovaný vec správne právne posúdil, vysporiadal sa s námietkami žalobcu, ako aj podrobne popísal postup pri určení výpočtového základu pre výsluhový dôchodok, ktorý žalobcovi patril od 1. novembra 2005. Do výpočtového základu pre výpočet výsluhového dôchodku žalovaný v súlade s príslušnými právnymi predpismi zahrnul sumu, predstavujúcu služobný príjem žalobcu v roku 2003 v sume 534 427 Sk a sumu za nevyčerpanú dovolenku 14 067 Sk, tento súčet (548 494 Sk) vydělil počtom dní, za ktoré boli sumy vyplatené, t.j. 349 odpracovaných dní a 9 dní dovolenky (spolu 358 dní) a výsledok vynásobil koeficientom 30,417. Z výsledku predstavuje 60 % sumu 27 967 Sk, valorizovanú od 1. júla 2004 o 7,09 %, na sumu 29 945 Sk.

Rozsudok krajského súdu v časti, v ktorej bola zamietnutá žaloba, napadol žalobca včas podaným odvolaním, v ktorom žiadal, aby odvolací súd v tejto časti zmenil rozsudok prvostupňového súdu a zrušil rozhodnutie žalovaného z 29. marca 2010, číslo KaVSÚ-5-20-2/2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal o priznanie náhrady trov konania, ktoré vyčíslil v celkovej výške 305,06 €. Namietal, že pokiaľ podľa § 58 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov rok trvania služobného pomeru je 365 dní, potom nie je možné sčítavať počet dní, za ktoré patril „služobný príjem“ a počet dní, za ktoré

patril „služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku“. Rozhodnutie považoval za nezákonné, ak výška výsluhového dôchodku je nižšia ako keby sa vypočítala len zo služobného príjmu za výkon služby a služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku by nedostal. Postup žalovaného nerešpektuje podľa jeho názoru znenie § 60 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, podľa ktorého uvedené príjmy sa majú vydeliť počtom dní, za ktoré boli v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené a nerešpektuje poisťnú zásadu, že vyšší príjem sa prejavuje vo vyššej výmere poisťnej dávky.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Uviedol, že dikcia § 60 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov je jednoznačná a sčítanie počtu dní, za ktoré patril služobný príjem, s počtom dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, je súladné so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalobcu treba vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. novembra 2005.

Z ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov vyplýva, že základ na výpočet výsluhového dôchodku u profesionálneho vojaka sa vypočíta z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poisťného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie.

Sporným medzi účastníkmi konania je výklad ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov vo vzťahu k tomu, akým počtom dní má byť vydelený súhrn mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „súhrn príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok.

Podľa § 58 ods. 5 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní.

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov (ďalej len „zákon o peňažných náležitostiach vojakov“) ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon služby.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení účinnom do 31. augusta 2005 profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a/ až d/.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že do súhrnu príjmov má byť započítaný aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, ktorý žalobcovi patril v sume 14 067 Sk a že tento príjem patril za nevyčerpaných 9 dní riadnej dovolenky.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 2 zákona o peňažných náležitostiach vojakov vyplýva, že služobný príjem profesionálnemu vojakovi patrí v kalendárnom mesiaci za dni, počas ktorých vykonával službu a taktiež za dni, počas ktorých čerpal riadnu dovolenku, osobitnú dovolenku, náhradné voľno, prípadne absolvoval preventívnu rehabilitáciu. Služobný príjem naopak nepatrí za čas neschopnosti na výkon služby. Služobný príjem nepatrí za dobu neschopnosti na výkon služby (praceneschopnosti).

Z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v roku 2003 bola žalobcovi z celkovej doby 365 dní odpočítaná doba 16 dní, počas ktorých nebol schopný na výkon služby.

Žalobca sa domáhal, aby bol každý zo započítateľných príjmov zvlášť vydelený počtom dní, za ktoré bol jednotlivý príjem vyplatený a následne aby boli takto zistené údaje

sčítané, avšak súd ako aj správny orgán je viazaný zákonnou úpravou, z ktorej žalobcom navrhnutý spôsob výpočtu nevyplýva. Sporným preto zostalo, či do deliteľa na účely zistenia priemerného služobného príjmu (základu na výpočet výsluhového dôchodku) sa majú započítať aj 9 dni, za ktoré žalobcovi bol vyplatený služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, a teda či deliteľom je číslo 358 (349 + 9), alebo či deliteľom má byť len 349 dní.

Pokiaľ profesionálny vojak riadnu dovolenku nevyčerpá v celom rozsahu, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške, zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Keďže k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu deviatich dní v prípade žalobcu nedošlo, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedených deväť dní započítať do deliteľa ako keby išlo o dni rovnocenné výkonu služby podľa § 55 ods. 2 vety druhej zákona o peňažných náležitostiach vojakov. Na rozdiel od krajského súdu dospel odvolací súd vzhľadom na uvedené k záveru, že ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov je potrebné v danom prípade vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) vydeliť len počtom 349 dní (365-16).

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval rozhodnutie žalovaného za zákonné, a preto podľa § 250ja ods. 3 vety prvej v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) OSP rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, 2 a § 250k ods. 1 OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov podľa vyčíslenia vo výške 303,81 €, za 2 úkony právnej služby v roku 2010 (prevzatie a príprava právneho zastúpenia + podanie žaloby na súd): 2 x 55,49 € podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. + 2 x režijný paušál: 2 x 7,21 €, spolu vo výške 125,40 € + 19 % DPH v sume 23,83 €, za 2 úkony právnej služby v roku 2011 (zastupovanie pred súdom 6. mája 2011, podanie odvolania): 2 x 57 € + 2 x režijný paušál: 2 x 7,41 €, spolu vo výške 128,82 € + 20 % DPH v sume 25,76 €, ktoré je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu.

Právnym zástupcom žalobcu bola uplatňovaná 20 % DPH na všetky úkony právnej služby a režijné paušály, treba však uviesť, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania bolo potrebné vychádzať z tej sadzby DPH, ktorá platila v čase vzniku jednotlivých trov. Trovy konania vzniknuté v roku 2010 boli preto najvyšším súdom pri ich výpočte zvyšované o 19 % DPH.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 201

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová